

மஹாவீர் ஜியும் உடன் வந்தவரும் பயணத்தின் களைப்பை போக்கிகொண்டு ஜினதேவனை தரிசனம் பெய்து உணவு ஏற்றார்கள். முனிவரின் ஆணையை மீறக்கூடாது என்பதற்காகவே மஹாவீர்ஜி அன்றாட கடமைகளை முடித்தார். அவரின் எண்ணம் முழுவதும் வித்யாதரைப் பற்றிதான் இருந்தது. முனிவரை வந்திக்கும் முன்னே வித்யாதரை சந்திக்கவிரும்பி இருந்தார். எனினும் தன் கண்களுக்கு அகப்படாத காரணத்தால் முனவரை சந்தித்தார். மீண்டும் முனிவரை சந்திக்க இருவரும் ஆயாத்தமானார்கள். இதற்க்கிடையில் சங்கத்தின் மூலை முடக்குகளிலும், செளக்காவிலும், தங்கும் பகுதிகளிலும் தனது கண்களை தேடி பார்வையை செலுத்தினார். ஒரு அறையில் பத்மாசனத்தில் அமர்ந்துகொண்டு இருபது வயதுடைய ஓர் இளைஞன் தியானத்தில் முழுகிப்போயிருந்தான். அந்த அறையில் வேறுயாரும் இல்லை, அக்கம்-பக்கத்து அறைகளிலும் யாரும் இல்லை. எனவே அந்த இளைஞனிடம் வித்யாதரை பற்றி கேட்கலாம் என்ற சிந்தனையில் மஹாவீர்ஜி அந்த அறையில் காலடிஎடுத்து வைத்தார். அறையில் காலடி எடுத்த வைத்ததும் மஹாவீர்ஜியின் உடலில் மின்சாரம் பாய்ந்தது. மனம், வசனம், காயம் மூன்றுமே விழிப்படைந்தது நெடுந்தொலைவு பயணத்துடன் செய்து வந்த களைப்பும் காலாவதியானது. தன்னையே தான் பார்க்கும் தருணமாயிற்று. மண்ணிலும் விண்ணிலும் வித்தைகள் புரியும் "வித்யாதர்" விக்ரகமாய் வீற்று இருந்தார். காபகிரகத்தில் அமரும்முன் ஜினதேவன் எப்படி இருப்பாரோ அவ்வாறே ஒளிப்பொருந்திய தேகத்தின் மேல் பழுப்பு ஏறிய ஆடை வித்யாதரை தழுவி இருந்தது. கண்ணூற்ற கண்களும் கண்ணீரை சிந்தியபடியே தன்மையறியாமே "வித்யாதர்" என முழங்கியது. ஆச்சார்ய ஸ்ரீ சந்த்ஸிரோமண்மணி பஞ்ச கல்யாண பெருவிழாக்களில் ஜினதேவனின் கண் இமைகளை மென்மையாக திறந்து வைப்பது போல் "வித்யாதர்" தன் கண் இமைகளை திறந்தார். தாயின் கருவறையில் தான் வந்து குடிகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே கருவறையை பத்துதினங்கள் முன்னதாகவே காலிசெய்த மகான் "மஹாவீர்ஜி" தன் முன்னால் செயலிழுந்து காணப்பட்டார். ஆம் உண்மைதான் மஹாவீர்ஜி தன் அன்னையின் கருவறையில் பத்துமாதம் நிறைவடைய பத்து தினங்கள் முன்னமே தச தர்மத்தை கடைபிடிக்கும்போது தம்பிக்கு இடம் அளிக்க வேண்டி மண்ணுலகத்திற்கு வந்தவர். இயல்பாகவே எப்பொழுதும் புன்னகை புரியும் "சோட்டே பாபா" மௌனமாக இருந்தார். மஹாவீர்ஜிக்கோ வித்யாதரை ஆரத்தழுவி அழுவேண்டும் போல் இருந்தது. சூழ்நிலை இடம் தரவில்லை. எல்லாம் இருந்தும் இல்லாமல் இருக்கும் மகான், அனைத்தையும் அறிந்தும் அறியாதவரைப் போன்று "ஜினதேவனாய்" காட்சி அளித்தார். மஹாவீர்ஜியோ தன் தொப்புள் சூழிமுனை நாடியில் இருந்து "வித்யாதர்" என்று ஒலி அலையை மீண்டும் எழுப்பினார். இருவரின் தொப்புள் கொடியும் தோன்றய கருவறை ஒன்றுதான். இம்முறை ஏதோசிறிது சோட்டே பாபாவின் முகத்தில் அசைவு ஏற்பட்டது எங்கே வந்தீர்கள்? என்றார் சோட்டே பாபா. நெகிழ்ந்து போன மஹாவீர்ஜி "வா வீட்டிற்கு போகலாம். இங்கே செய்வதை வீட்டில் செய், உனக்கு தனி அறையை ஒதுக்கி விடுகிறோம், வா என்னுடன் வா" என்று கண்ணீரும் கம்பளையுமாய் கதறினார் மஹாவீர்ஜி! கணவானோ கனபொழுதில் பதில் அளித்தார். இல்லை, அண்ணாஜி

என்னை அழைக்காதீர்கள் என் பாதை வேறு, பயணம் வேறு, நீங்கள் திரும்பி சென்று விடுங்கள் என்றார் சோட்டே பாபா. தன் கதறல் அடங்கும் முன்னே மீண்டும் கதறினார். மஹாவீர்ஜி, திரையரங்கு காட்சியாய் இருவரையும் பார்த்து கொண்டு இருந்தவரின் மனம் அலறியது. மஹாவீர்ஜிக்கு துணையாக உடன் வந்தவரும் தாரை - தாரையாய் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டே வாருங்கள் ஸதலகாவிற்கு போவோம் என்றார். மகானின் மகோன்னை பார்வை சற்றே வந்தவரின் மேல் திரும்பியது அவ்வளவுதான் வந்தவர் வாயடைத்து மௌனமாகிப் போனார். மஹாவீர்ஜி! மல்லப்பாஜியின் நிலையும், ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகேவின் நிலையும் மிகவும் கவலையாக உள்ளது. தம்பிகளும் தங்கைகளும் உன் நினைவாகவே உள்ளனர். அவர்களின் பொருட்டாவது நீ ஸதலகா வரவேண்டும், வேண்டுமானால் நீ ஜினாலயத்திலேயே தங்கி உன் சாதனையை தொடர்ந்து கொள். நாங்கள் யாரும் உன் சாதனைகளுக்கு தடையாய் இருக்கமாட்டோம் என்றார். அங்கே எல்லாம் சாதனைகள் செய்யமுடியாது வேதனைகள் தான் மிஞ்சும் நீங்கள் வந்த வழியே சென்றுவிடுங்கள் என்றார் சோட்டே பாபா. மஹாவீர்ஜியும் உடன் வந்தவரும் ஆச்சார்ய ஸ்ரீ தேஷ்பூஷணஜியை சந்திக்க சென்றனர். அவரையும் தங்களுக்கு துணை சேர்க்க விரும்பினார் ஆச்சார்ய ஸ்ரீ தேஷ்பூஷண் ஜியை வணங்கி வித்யாதரை சந்தித்துப் பற்றியும் கூறினார்கள். ஸ்ரீதேஷ்பூஷண் ஜியோ மௌனமாக இருந்தார். அவரின் மௌனம் அண்ணனுக்கு சாதகமானதா? தம்பிக்கு சாதகமாகனதா? என்பது தெரியவில்லை. முனிவர் மௌனத்தை துறந்து சங்கத்தினர் இருவரை அனுப்பி வித்யாதரை அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டார். பிறகு மஹாவீர்ஜியும் அனைத்து நிலவரைத்தையும் கேட்டு அறிந்தார். மஹாவீர்ஜி மிகுந்த தைரியத்தை வரவழைத்து கொண்டு முனிவரிடம் கூறினார். "வீட்டில் உள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் 'வித்யாதர்' துறவர்ப் பாதைக்கு செல்வதை விரும்பவில்லை." தாய் - தந்தையர் இதற்கு ஒப்புதலும் அளிக்கவில்லை. வித்யாதருக்கு மணமுடித்து வைக்க வதுவை தேடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். மேலும் இளம் வயதின் துடிப்பை அறியாமலேயே வித்யாதர் விளையாட்டுதனமாய் வந்துவிட்டார். அதற்கு உண்டான பக்குவம் இல்லை என்று ஆணித்தரமாக கூறினார். எனவே தாங்கள் எங்கள் மீது கருணை வைத்து வித்யாதரை எங்களுடன் அனுப்பி வையுங்கள் என்று கூறி ஆச்சார்ய ஸ்ரீ தேஷ்பூஷணஜி புன்னகைத்தார். மஹாவீர்ஜி வித்யாதரைப் பற்றிக் கூறுவது அனைத்தும் பொய் என்பதை அறிந்துகொண்டார். "பாம்பின் கால் பாம்பறியும், வைரத்தை வைர வியாபாரிதான் நன்கரிவான்" என்பதை மறந்து தம்பியின் மேல் உள்ள பாசத்தாலும் தான் வந்த காரியம் முடிய வேண்டும் என்பதற்காகவும் மஹாவீர்ஜி பேசிவிட்டார். இவ்வளவில் வித்யாதரை அழைத்துவர சென்றவர்கள் வெறுங்கையோடு திரும்பி வந்தார்கள். மூவரும் வித்யாதர் வரவில்லையே என்ற ஏக்கத்தோடு இருவரையும் பார்த்தார்கள். தேஷ்பூஷணஜி கேட்டார் - எங்கே வித்யாதர்? வித்யாதர் தியானத்தில் உள்ளார், தாங்கள் அழைப்பதாக குரல்கொடுத்தோம் தியானத்தில் இருந்து விடுபடவில்லை. நேரமாகவே வந்து விட்டோம் என்றனர். முனிவர் தனது பார்வையை மஹாவீர்ஜியின் பக்கம் திருப்பினார். என்ன செய்யலாம்? என்றார். மஹாவீர்ஜி சரி நீங்கள் சென்று ஓய்வு எடுங்கள் என்று கூறி

அனுப்பினார் முனிவர். முனிவரின் அறையில் இருந்து மஹாவீர்ஜியும் உதவியாளரும் வெளியே வந்தனர். மஹாவீர்ஜிக்கு ஓய்வு எடுக்க விரும்பம் இல்லை, ஓய்வு தேவையுமில்லை. எனவே இருவரும் இலகுவாக வித்தாதரின் அறைக்கு வெளியே அமர்ந்துவிட்டனர்.

மகான் தியானத்தில் இருந்து விடுபட்டார். தனது அடுத்த பணி முனிவரின் வகுப்புக்கு உண்டான வேலையை செய்யவேண்டும், வகுப்பு நடத்தப்படும் இடத்தை சுத்தம் செய்து சங்கத்தினர் அமர பலகை போடவேண்டும். அனைத்தையும் தயார் செய்து விட்டு சங்கத்தினர்கள் வந்து அமர்ந்த உடன் ஆச்சார்ய ஸ்ரீயை அழைத்து வரவேண்டும், எனவே அதற்கு உண்டான பணிகளை செய்ய அறையில் இருந்து வெளியே வந்தார். அறையின் வாயிலில் காத்திருந்த மஹாவீர்ஜியும், உதவியாளரும் மகிழ்ந்தார்கள் "வித்யாதர்" உன்னை முனிவர் அழைத்தார் என்று கூறினார் மஹாவீர்ஜி. வித்யாதர் தலையை அசைத்தவாறே வகுப்பிற்கு செய்யவேண்டும் எனக் கூறி கொண்டே வகுப்பை நோக்கிச் சென்றார். வித்யாதரை மஹாவீரரும், உதவியாளரும் பின் தொடர்ந்தார்கள். வகுப்பு நடத்தப்படும் இடத்தை விலக்குமார் கொண்டு சுத்தம் செய்தார். மஹாவீர்ஜி வித்யாதரிடம் விலக்குமாரைக் கேட்டார். நான் சுத்தம் செய்கிறேன் என்றார். மௌனம் காத்த மகான் பணியை தொடர்ந்தார். வந்தவர்களும் மகானை தொடர்ந்தார்கள். துப்பரவு பணி முடிந்துவிட்டது. மரபலகைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து சங்கத்தினர்கள் அமரும் வகையில் வரிசையாக வைத்தார். அவ்வாறு மரபலகைகளை போடும் முன்னர் பலகையை துணியால் துடைத்தார், பலகை போடுகின்ற இடத்தையும் கவனமாக பார்த்தார். மஹாவீர்ஜியும் வந்தவரும் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு இருந்தனர். மஹாவீர்ஜிக்கு அமைதிக்காக முடியாமல் ஒரு மரபலகையை எடுத்து துணியால் துடைக்க முற்பட்டார். இவ்வளவில் மகான் மஹாவீர்ஜியிடம் நீங்கள் தொடர்பீர்கள் என்றார். வாயடைத்து போன மஹாவீர்ஜியின் கண்களில் தாரை - தாரையாய் கண்ணீர் உருண்டோடியது. ஸதலகாவில் ஜிததேவனாக இருக்கலாமே, எத்தனை சௌந்தர்மேந்திரர்கள் பணிசெய்ய காத்திருக்கிறார்களே, அதையெல்லாம் துறந்துவிட்டு இங்கே துப்பரவு பணிக்கு வந்துவிட்டானே என மனதில் நினைத்து கவலை கொண்டார் மஹாவீர்ஜி. அனைத்து மரபலகையையும் வரிசையாக வைத்துவிட்டு ஆச்சார்ய ஸ்ரீ தேஷ்புஷண் ஜி அமர்வதற்கான ஆசனத்தை சுத்தம் செய்து சரியான இடத்தில் வைத்தார் வித்யாதர். மலர்ந்த முகத்துடன் மகான் முனிவரை அழைத்துவர சென்றார். இதற்கிடையில் சங்கத்தினர் வரதொடங்கினார்கள். மஹாவீர்ஜியும் உடன் வந்தவரும் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள். எப்படியாவது வித்யாதரை அழைத்து சென்றுவிட வேண்டும். இரண்டு மூன்று நாட்கள் ஆனாலும் பரவாயில்லை. வித்யாதர் இல்லாமல் சதலகாபோக முடியாது. அப்பாஜிக்கும் அம்மாஜிக்கும் பதில் சொல்லமுடியாது என பலவாறு பேசிக்கொண்டார்கள். வகுப்புக்கு ஆச்சார்யஸ்ரீயை அழைத்து வந்தார். வித்யாதர். அனைவரும் குரு ஸ்துதி செய்து ஆசிப்பெற்று அவரவர் பலகையில் அமர்ந்தனர். வகுப்பு மங்கலாசதனத்துடன் ஆரம்பம் ஆனது. வித்யாதர் தனது

இருகைகளையும் கட்டி கொண்டு ஆச்சார்யரீயின் பின்புறமாக நின்றுகொண்டார். மஹாவீர்ஜியும், உடன் வந்தவரும் வகுப்பறையில் இருந்து வெளியேறினார்கள். மஹாவீர்ஜி வித்யாதர் தனது சைகையால் வெளியே அழைத்தார். வித்யாதரோ மௌனமாக அசைவற்று வகுப்பை கவனித்துக்கொண்டு இருந்தார். அவரது மௌன மொழியானது

MST	-	மல்லப்பாஜி, ஸ்ரீமந்தி, தம்பிகள், தங்கைகள்
GST	-	கோமட்டாசாரம், சமயசாரம், தத்துவார்த்தம்
AST	-	அரகந்தர், சித்தர், தஞ்சம் அடைதல்
GST	-	ஞானசாகர்ஜி சங்கத்தை தஞ்சமடைய
KST	-	கர்நாடகா ஸதலகாவிற்கு திருப்பி

சோட்டே பாபாவோ MST-யை துறந்தவர், அவர் GST -ஆக மாறிப்போனார், AST-யை அடைவதற்கு GST-யில் சங்கமிக்க உள்ளார் எனவே மஹாவீர்ரை KST-க்கு போக சொன்னார். முடியாவிட்டால் தன்னுடன் GST-யில் சங்கமிக்க சொன்னார். இல்லையேல் GST-யை கடைபிடிக்கச் சொன்னார் என உணர்த்துவதாக இருந்தது. இதையெல்லாம் அறியாத அண்ணன் அடம்பிடித்துக் கொண்டு இருந்தார். வகுப்பு முடிந்தது அனைவரும் ஜினவானியை துதி செய்து ஆச்சார்ய ஸ்ரீயிடம் ஆசிப்பொற்று சென்றனர். வித்யாதர் முனிவரின் கமண்டவத்தை எடுத்துக்கொண்டார். ஆச்சார்யஸ்ரீ பிச்சியுடன் தன் இடத்தை நோக்கி புறப்பட்டார். அவரை அடியொற்றி சென்றார் வித்யாதர். குருவரர் சென்று பிறகு சங்கத்தினர் கலைந்து சென்றனர். இதை கவனித்து கொண்டு இருந்த மஹாவீர்ஜி இதுதான் சரியான தருணம் என நினைத்து வித்யாதரை அடி ஒத்திச் சென்றார். அவரை தொடர்ந்து உதவியாளரும் வந்தார். ஸ்ரீ தேஷ்பூஷணஜி தனது அறைக்கு அருகில் சென்று நின்றார். வித்யாதர் கமண்டலத்தில் இருந்து தூய்மையான நீரை எடுத்து முனிவரின் பாதங்களை கழுவினர், முனிவர் வித்யாதரிடம் கேட்டார் வித்யாதர் உன்னை தேடிக்கொண்டு இருவர் வந்துள்ளார்கள். தெரியுமா? பார்த்தாயா? என்றார். வந்துள்ளார்கள் எனக்கூறிக் கொண்டே கமலண்டத்தை உரிய இடத்தில் வைத்தார். இதுதான் சந்தர்ப்பம் என்று மஹாவீர்ஜியும், உடன் வந்தவரும் ஆச்சார்ய மதியின் அறையுனுள் அனுமதி பெற்றுச் சென்றனர். முனிவரும் ஆசிப்பெற்று அமர்ந்தனர். மெதுவாக பேச்சை தொடங்கினார் முனிவர். "வித்யாதர் உன் அண்ணன் சொல்வதைக் கேட்டாயா? தாய்-தந்தை உடல் நலமில்லாமல் இருக்கிறார்களாம், அவர்கள் நீ துறவறத்திற்கு செல்ல சம்மதம் தெரிவிக்கவில்லை என்ன செய்யபோகிறாய்? என்று கேட்டார். மிகவும் அதைதியாகவும், தெளிவாகவும் வித்யாதர் பதில் சொன்னார் ஆன்ம சுகத்தை அடையவே வந்தேன், இனி நான் திரும்பபோவதில்லை" அவர்களை வந்தவழியே திரும்பி செல்ல சொல்லுங்கள் என்று கூறி அமைதியானார். மூவரும் வாயடைத்து போனார்கள். மெல்ல மஹாவீர்ஜி பேச்சைத் தொடங்கினார். வித்யாதர் ஸ்ரீ ஸதலகாவிலேயே சாதனைகள் செய்யலாம். பகவான் மஹாவீரரைப் போன்று தாய் - தந்தையரின் மறைவுக்கு பிறகு துறவறம் மேற்கொள் நான் அப்பொழுது உனக்கு தடையாக இருக்கமாட்டேன், நீ திருமணமும் செய்து கொள்ளவேண்டாம், எங்களுடன்

இல்லாவிட்டாலும் எங்களுக்கு அருகில் இரு. நாங்கள் உனக்கும் உன் சாதனைக்கும் தேவையான உதவிகளை செய்கிறோம். பெற்றோர்களின் நிலையை எண்ணிப்பார். ஈன்றவர்களின் மனம் வேதனை அடைய நீ காராணமாய் இருக்காதே! நம்முடைய மதமோ அஹிம்ஸையை வலிஉறுத்திகிறது. நீ செய்வது சரிதானா? என்பதை யோசித்துப் பார், மாமுனிகளே! நீங்கள் வித்யாதருக்கு புரியவைத்து எங்களுடன் அனுப்பவேண்டும் என்றார். மாமுனிகள் - வித்யாதர் இதைவிட நான் எப்படி கூறமுடியும் உன் அண்ணன் மிகவும் வருத்தப்படுகிறார். தாயாரின் நிலையை முன்வைக்கிறார், உன்னுடைய செயல் அஹிம்ஸைக்கு மாறாக உள்ளதாக இருக்கிறது. எனவே நீ உன் அண்ணன் சொல்படி நட என்றார். வெகுண்டபோன வித்யாதர் முனிகளுக்கு பதில் உரைத்தார். பகவான் மஹாவீரரின் குடும்ப சூழ்நிலை அப்படி இருந்தது, நிமித்தம் தோன்றவில்லை, ஒரே மகள் ராஜபரிபாவனம் செய்ய வேண்டும். என் சூழ்நிலையோ வேறு, இதுவே காலம் கடந்துவிட்டது. என்னை திரும்பச் சொல்லி வற்புறுத்தாதீர்கள். நான் தங்களின் நிழலில் சாதனைகள் புரியவேண்டும். எண்வகை கர்மங்களையும் அழிக்க வேண்டும். நான் ஜினேஷ்வரி தீட்சை எடுப்பதில் உறுதியாக உள்ளேன். இனியும் என்னை தொந்தரவு செய்யாதீர்கள் பால்ய வயது வரை தான் தாய் - தந்தையின் ஒப்புதல் வேண்டும். நானோ தெளிந்த மனதுடன், பால்ய பருவத்தையும், பிள்ளை பருவத்தையும் கடந்து இளமை பருவத்தில் பரிபக்குவ மனநிலையில் உள்ளேன். என் ஆன்மனுக்கு எதுதேவையோ அதை நாடிச்செல்கிறேன். நான் வாழ்ந்த ஊரில் சாதனைகள் செய்ய முடியாது. தூய்மையான ஆன்ம சுகம் பெறமுடியாது. பற்றுதல்களை முழுமையாக துறக்க வேண்டுமானால் அந்த இடம் எனக்கு உகந்தது இல்லை. அதனால் தான் நான் நெடுந்தொலைவில் உள்ள உங்களிடம் சரணாகதி அடைந்தேன். எனக்கு ஜினேஷ்வரி தீட்சைக்கு என்னிடம் தகுதி இருந்தால் இன்றைக்கு எனக்கு தீட்சை அளியுங்கள் குருதேவா என சாஷ்டாங்கமாய் முனிவரின் பாதங்களில் பணிந்தார் வித்யாதர். வியப்பில் ஆழ்ந்த மாமுனிகள் வித்யாதர் நீ உன்னுடைய அறைக்கு செல் என்றார். வித்யாதர் விடைபெற்றார். மஹாவீர்ஜியின் கண்கள் குளமாயின. நான் என்ன செய்யட்டும்? என்று கேட்டார் ஸ்ரீதேஷ்புஷண் ஜி. மஹாராஜ் சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை, ஆனால் வீட்டின் சூழ்நிலையைப் பார்த்தால் "வித்யாதர்" இல்லாமல் செல்ல முடியாது என்றார் மஹாவீர். சரி ஓய்வு எடுங்கள் இரண்டு ஒரு நாட்கள் பொறுமை காப்போம். அது வரையில் தங்கி தம்பியுடன் பேசிப் பாருங்கள். நாங்கள் அவ்வளவு சுலபத்தில் வித்யாதரை பற்றி அறியாமல் விரதம் கொடுக்கமாட்டோம் என்று ஸ்ரீ தேஷ்புஷண்ஜி மஹாவீர்ஜியிடம் கூறினார். உள்ளூர மகிழ்ந்த மஹாவீர்ஜி வித்யாதரின் பிடிவதத்தை எண்ணி கவலைக் கொண்டார். மாமுனிகள் சொல்லியவாறு இரண்டு மூன்று நாட்கள் பார்ப்போம். முயற்சி திருவினையாக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் மாமுனிகளை வணங்கி வெளியே வந்தார்கள். மஹாவீர்ஜியும் உதவியாளரும் நேராக வித்யாதர் தங்கியுள்ள அறைக்கு சென்றார்கள். அமைதியை சாந்தமான முகத்தில் சிறிது கோபம் தென்பட்டது. வித்யாதரிடம் மன்றாடினார் மஹாவீர்ஜி. எதையோ - எதையோ சொல்லிப்பார்த்தால் எதற்கும் அசைந்து கொடுக்கவில்லை வித்யாதர்.

கடைசியாக மகான் கூறினார் அண்ணாஜி நீங்கள் ஊருக்கு திரும்பி செல்லுங்கள் என் பாதை வேறு. நான் ஆண்ம சுகத்தை நாடிப் போகிறேன். இனியும் என்னை தொந்தரவு செய்யாதீர்கள் என்று இரு கரம் கூப்பி வணங்கினார். நான் எந்த சூழ்நிலையிலும் வீடு திரும்ப மாட்டேன், தாங்கள் முயற்சி செய்யாதீர்கள், மாமுனிகளிடமும் எதையும் சொல்லாதீர்கள். இது இயற்கையின் நிர்ணயம் இதை இயற்கையாக மலரவிடுங்கள் எனக் கூறிவிட்டு மௌனத்தில் அமர்ந்துவிட்டார். காலை விடிந்துவுடன் வித்யாதர் தன் பணிகளை முடித்தார். அனைத்திலும் இருந்து நிவர்த்தி ஆனார். ஜினதேவனை தரிசனம் செய்து ஆசி பெற்றார். மாமுனிகளிடம் மௌன விரதமும், உபவாசமும் ஏற்றுக் கொண்டார். தினசரி பணிகளை தொடர்ந்தார். "வித்யாதர்" மௌன விரதம் எடுத்ததோ, உபவாசம் எடுத்ததோ மஹாவீர்ஜிக்கு தெரியாது. இதை அறியாமல் மஹாவீர்ஜியும், உதவியாளருக்கும் வித்தாரிடம் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் பொழுதெல்லாம் பேசினார், ஆனால் எந்த விதமான பதிலும் வித்தாதாரிடம் இருந்து வருவதில்லை. மகானோ மௌனத்தில் இருப்பதையும், உபவாசம் இருப்பதையும் மாமுனிகள் மஹாவீரிடம் கூறினார். அதற்கு பிறகு மஹாவீர்ஜி "வித்யாதரை" தொந்தரவு செய்யவில்லை. நாளை பார்த்துக்கொள்ளலாம் என அமைதி காத்தார். மறுநாளும் மௌனத்தையும் உபவாசத்தையும் வித்யாதர் கடை பிடித்தார். அன்றைய தினமும் மஹாவீர்ஜி பேசலாம் என நினைத்தார். ஆனால் மூன்றாம் நாளும் வித்யாதர் தன் விரதத்தை தொடர்ந்தார். மாமுனிகள் ஸ்ரீ தேஷ்யுஷணஜி அதிர்ந்து போனார். அவர் தம் வாழ்நாளில் இப்படி ஒருவரை பார்த்தது இல்லை, மஹாவீர்ஜியும் உடன் வந்தவரும் தங்களுக்குள் ஆலோசனைகளை செய்து கொண்டனர். நாம் இங்கே இருப்பதால் தான் வித்யாதர் தொடர்ந்து உபவாசம் மேற்கொள்கிறார். நாம் சென்றுவிடலாம், இல்லையேல் விஷயம் அனர்த்தமாகிப் போகும். நாம் இங்கே இருக்கின்றவரையில் வித்யாதர் உபவாசம் மேற்கொண்டால் என்னாவது? நாம் முனிவரிடம் கலந்து ஆலோசனை செய்து புறப்பட்டு விடுவோம் என்று தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டனர். இவ்வாறே இருவரும் மாமுனிகளை சந்தித்தனர். மாமுனிகள் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கிப் போனார். வித்யாதரின் உபவாசம் தொடர்வதை கண்டு சங்கமே வியப்பில் இருந்தது. சங்கத்தினர் வித்யாதரின் பிடிவாதத்தையும், உறுதிபாட்டையும் எண்ணி கதிகலங்கி போனார்கள். செய்தி சிராவகர்களிடம் பரவியது. சூழ்நிலையை சமாளிக்க வேண்டி மாமுனிகள் வித்யாதரை அழைத்து நீ மெனமமாக இருந்தால் இவர்களுக்கு என்ன சொல்வது, சிறிது மௌனத்தை களைத்து பேசு என்றார். தனது இனிமையான குரலில் நான் வீடு திரும்ப போவதில்லை, எனக்கு முனி தீட்சையோ (அ) பிரம்மச்சரிய விரதம் கொடுத்து விடுங்கள். இதில் எந்த வித மாற்றமும் இல்லை என்று கூறினார் மகான். மீண்டும் மாமுனிகள் மஹாவீர்ஜி ஆலோசனை செய்துகொண்டார்கள்.

1. தர்சன பிரதிமா : 25 குற்றங்கள் நீக்கி, சுகபோகத்தை உலக விவகாரத்திலும், உடல் சுகபோகத்திலும் முலன் உணர்வு விஷயங்களையும் தியாகம் செய்து

பஞ்சபரமேஷ்டியை சரணாகதி அடைந்து ஜீவ தத்துவத்தை ஏற்று 8 மூல குணங்களை தரிக்க வேண்டும்.

2. விரதி : ஐந்து அணுவிரதம், மூன்று குணவிரதம், நான்கு சிக்ஷாவிரதம் இதனுடன் முதல் நிலையும் சேர்த்து கடைபிடித்தல்.

3. சாமாயிகம் : தினமும் காலை, மத்தியம், மாலை சாமாயிகம் செய்தல் முதல் இரண்டு நிலையும் சேர்த்து.

4.பெனஷத் (பௌஷ்டி) : மேற்கண்ட மூன்றுடன் அஷ்டமி, சதுர்தசியில் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப விரதம் இருத்தல்.

5. சச்சித்த தியாகம் : மேற்கண்ட நான்கையும் கடைபிடித்த கருணையோடு, சத்தித்த பொருட்களை தியாகம் செய்தல்.

6.ராத்திரி புக்தி விரதம் : மேற்கண்ட 5 நிலையுடன் இரவு உண்ணாமையுடன் மன வசன காயம் மூன்றிலும் தூய்மையுடன் இருத்தல். ஹிம்சை செய்யாமல் இருத்தல்.

7. பிரம்மச்சாரி : மேற்கண்ட 6 நிலையுடன் உடலின் சுகபோகத்தையும் அலங்காரத்தையும் தவிர்த்தல், உடல் உறவை தவிர்த்தல்.

8. ஆரம்ப தியாகம் : மேற்கண்ட 7 நிலையுடன் இம்சை வினையும் தொழிலையும், செயலையும் செய்யாது இருத்தல், தன் பணியை தானே செய்தல், சொற்ப செல்வத்தை மட்டுமே வைத்து இருத்தல்.

9. பரிகிரஹ தியாகம் : மேற்கண்ட 8 நிலையுடன் 10 விதமான புறப்பொருளில் பற்றுதலை விட்டு ஆன்மனில் தோய்தல்.

10. அனுமதி தியாகம் : மேற்கண்ட 9 நிலையுடன் உலகியல் விஷயங்களுக்கு ஆதரவு தருவதையும், அனுமதி தருவதையும் தவிர்த்தல், தர்ம காரியங்களில் மட்டுமே தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுதல்

11. உத்திஷ்ட தியாகம் : முனி சங்கத்தில் இருத்தல் பிக்ஷை எடுத்து உண்ணல், உடற்கூறுகளை மறைக்க துணியை பயன்படுத்துதல்(சுல்லக் நிலை போன்ற) மேற்கண்ட 11 நிலைகளின் சாரம்தான். இதில் இன்னும் பல துணை காரணிகளும் விரதங்களும் அடங்கி உள்ளன. மேற்கண்ட 11 நிலையினை கடந்து சுல்லக் ஜலக் பிறகுதான் முனிதீட்சை. இதையெல்லாம் கடந்து வராமலேயே முனிதீட்சை கோருகிறார் மகான். அந்த அளவிற்கு தன்னை பக்குவப்படுத்தி பற்றுதல்களை துறந்து உள்ளார். வித்யாதரின் வார்த்தைகளை கேட்ட அனைவருமே அதிர்ந்து போயினர். சிலரது எண்ணமோ உணர்ச்சி பெருக்கால் அவ்வாறு கூறுகிறான், சிலரோ வித்யாதரிடம் பக்குவம்

உள்ளது. சிலரோ எண்ண சுமையோ இந்த இளம் வயதில்? என பலரின் எண்ணங்கள் பலவாக இருந்தது.

மாமுனிகள் தன்னை சுதாரித்துக் கொண்டு வித்யாதரை அனுப்பிவிட்டார். பிறகு மகாவீர்ஜியிடம் பேசினார். வித்யாதர் தனது முடிவில் உறுதியாக உள்ளான். என்னால் எதுவும் கூறமுடியாது. தற்போதைக்கு "பிரம்மச்சரிய" விரதம் கொடுக்கிறேன். நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம். வித்யாதர் கோருவது போல் எடுத்த எடுப்பிலேயே மனிதீட்சை அளிக்கமுடியாது அளிக்கவும் கூடாது. அவ்வாறு செய்வது தர்மத்திற்கு அணிசேர்க்காது. நீங்கள் ஊருக்கு சென்று பெற்றோர்களிடம் கூறுங்கள். அல்லது வித்யாதரை அழைத்துச் செல்ர முடிந்தால் அஹிம்சை முறையில் அழைத்துச் செல்லுங்கள். தர்மத்தையும் தர்ம பாவனையையும் ரட்சிக்க வேண்டும். எனவே என்னால் வித்யாதரை வீட்டிற்குப் போகச் சொல்லவோ அல்லது தீட்சை எடுத்துக்கொள் என்றோ பலவந்தப் படுத்த முடியாது. இனி உங்கள் முடிவுதான் எனக்கூறினார். மஹாவீர்ஜியும் நிலைமையை புரிந்து கொண்டார். பலவந்தப்படுத்தி வித்யாதரை வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்ல முடியாது நிலைமை விபரீதமாக மாறிவிட்டால் பயனில்லை. என யோசித்து வித்யாதருக்கு "பிரம்மச்சரிய" விரதத்தை மட்டும் கொடுங்கள் என்று கூறினார் மஹாவீர்ஜி. உள்ளூர மகிழ்ந்த மாமுனிகள் வித்யாதரை அழைத்து வரும்படி ஆள் அனுப்பினார். வித்யாதர் வந்தார். மாமுனிகளிடம் ஆசி பெற்று பவ்யமாய் நின்றார். மாமுனிகள் வித்யாதரிடம் கூறினார். வித்யாதர் உனக்கு இன்னும் தகுந்த வயதும் அனுபவமும், ஆகம ஞானமும் இல்லை, எனவே ஜீனேஷ்வரி தீட்சையை தற்சமயம் கொடுக்கக்கூடாது. எனவே உனக்கு பிரம்மச்சரிய விரதத்தின் முதல் நிலையான தர்சன பிரதிமாவை தருகிறேன். உன்னுடைய பயிற்சியைஹம் நடத்தையையும் ஆகம ஞானத்தையும் பார்த்து பிரதிமாவின் படிநிலைகளை உயர்த்தி தருகிறேன் உனக்கு சம்மதமா? என்றார். மௌனம் காத்த வித்யாதர் மாமுனிகளை வணங்கிமனராஜ் என்னுடைய வயதையும், நடத்தையும்பற்றி தாங்கள் கவலை கொள்ள வேண்டாம். ஏனெனில் நான் பால்ய பருவத்தில் இருந்தே எனது புலன்களை தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்துள்ளேன். தாங்கள் எதிர் பார்க்கின்ற ஆகம ஞானம் என்னிடம் குறைவாகசே இருப்பினும் அதை தங்களிடமே கற்றுக் கொள்கிறேன். குறித்த கால வரையில் ஆகம ஞானத்தை பயின்று விடுகிறேன்! குருதேவே எமக்கு ஜினேஷ்வரி தீட்சையை அளியுங்கள் என்று கூறி மீண்டும் மாமுனிகளின் பாதங்களை வணங்கி நின்றார். மாமுனிகள் கூறினார் "வித்யாதர்" நீ கூறுவது முற்றிலும் உண்மையாக இருக்கலாம், குறித்த கால வரையிலும் ஆகம ஞானத்தை நீ கற்று விடமுடியும். ஆனால் உனது வயதின் மீதும், நடத்தையின் மீதும் நீ கூறுகின்ற வார்த்தையை நம்பலாமே தவிர எனக்கு புலப்படாமல் நான் அனுபவத்தில் அறிந்து கொள்ளாமல் தீட்சை அளிப்பது என்பது தர்மத்திற்கு புறம்பானது. மேலும் சங்னத்தில் உன்னை விட வயதிலும், அனுவத்திலும் முதிர்ந்தவர்கள் தீட்சைக்கு தயாராக உள்ளார்கள், அவர்களையும் நான் இன்றளவும் கண்காணித்துக் கொண்டு வருகிறேன். தகுந்த வயதில் அவர்களுக்கு தீட்சை வழங்க

வேண்டும். நீயோ சங்கத்திற்கு வந்து ஒரு பருவமும் தாண்டவில்லை இந்நிலையில் உனக்கு எப்படி நான் தீட்சை அளிப்பது? என்றார். மாமுதுனிகளின் வார்த்தையை கேட்டு குருதேவர் கூறுவது சரிதான், தன்னால் குருதேவருக்கு களங்கம் வரக்கூடாது. தர்மம் தவறாகி விடக்கூடாது. என பல சிந்தனைகளை செய்துவிட்டு வித்யாதர் மாமுனிகளின் பாதங்களில் விழுந்து குருதேவ் தங்களின் மேலான கட்டளைய ஏற்கிறேன். எனக்கு பிரம்மச்சரியத்தின் 7வது நிலை வரையிலுமாவது விரதம் தாருங்கள் என்றார் மகான். மாமுனிகள் மகிழ்வுடன் ஆசி வழங்கி கொண்டே மஹாவீர்ஜியை பார்த்தார். மஹாவீர்ஜியும் தன் தலையை அசைத்து சம்மதம் தெரிவித்தார். மாமுனிகளிடம் ஆசிபெற்ற "வித்யாதர்" தனது குருதேவை வலம் வந்து வணங்கினார். மூன்று நாட்களாக உபவாசத்தை தொடரும் மகானின் தோற்றத்தையும் முகப் பொலிவையும் பார்த்தால் விரதம் இருப்பதாக தெரியவில்லை. மஹாவீர்ஜி வித்யாதரின் உறுதியை எண்ணி பெருமிதம் கொண்டார். மாமுனிகளின் அறவுரையும் செயலும் தனக்கு ஆறதல் தருவதாக இருந்தது. வித்யாதர் பாதுகாப்பான இடத்தில் தான் உள்ளார் என்பதையும் அறிந்து கொண்டார்.

மாமுனிகள் சங்கத்தினர் இருவரை அழைத்தாை. வித்யாதருக்கு பிரம்மச்சரிய விரதம் கொடுக்க வேண்டும். குறித்த நேரத்தில் தகுந்த ஏற்பாடுகளை செய்து வைபுங்கள் என்று கட்டளை இட்டார். அவர்களும் விரைந்தனர். மாமுனிகள் வித்யாதரை அழைத்தார். வித்யாதர் உனக்கு இன்றே பிரம்மச்சரிய விரதம் தர உள்ளேன் தயாராக இரு என்றார். வித்யாதர் மாமுனிகளை வணங்கி மகிழ்ந்தார். இச்செய்தியானது காட்டுத்தீ போல பரவியது. சங்கத்திற்கு வரும் சிராவகர்கள், சிராவகியர்களிடத்தும் பரவியது. அனைவரும் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கினர். ஒரு பக்கம் வித்யாதரைப் பற்றிய ஆச்சரியம், மறுபுறம் மாமுனிகளின் முடிவை பற்றிய ஆச்சரியம், மறுபுறம் மாமுனிகளின் முடிவைப் பற்றிய ஆச்சரியம், இன்னொருமுறம் எந்தவிதமான ஆடம்பரமும், விளம்பரமும் இன்றி விழா நடைபெற போவதை நினைத்து அனைத்திற்கும் மேலாக வித்யாதரின் பெற்றோர்கள், உறவினர்கள் இல்லாமல் விரதம் கொடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டதும் உடனடியாக விரதம் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் நடைபெறுவதும் ஆச்சரியமாய் இருந்தது. சோட்டே பாபாவோ தியானத்தில் மூழ்கியும் போனார். பொதுவாகவே சோட்டே பாபாவின் செயல்பாடுகள் மிகவும் ஆச்சரியத்தையும் வியப்பையும் தருவதாகவே அமைகின்றன. தாயின் கருவரையில் குடிகொண்டது முதல் இன்றைய தினம் வரையில் "சோட்டே பாபா" ஒரு புரியாத புதிராகவே உள்ளார். சோட்டே பாபா எந்த காரணத்திற்காக பிரதிமா நிலை 7 வரை அணுவிதம் கேட்டார் என்பதும் புரியவில்லை. இதற்கு எப்படி இசைவு கொடுத்தார் மாமுனிகள் என்பதும் புரியவில்லை. இதற்கு பதில் நடமாடும் பாபாவும் அதைபார்த்துக் கொண்டு இருக்கும் பாபாவும் தான் அறிவார்கள். நாம் காத்திருப்போம் காலம் பதில் சொல்லும்.

விரதம் கொடுப்பதற்கு தேவையான எல்லா ஏற்பாடுகளும் விரைவாக செய்யப்பட்டது.

சங்கத்தினர்கள் அனைவரும் மகிழ்ந்தார்கள். சங்கத்தினர் எண்ணிக்கையில் ஒன்று உறவிட்டது என்ற மகிழ்ச்சியும் "வித்யாதர்" விரதம் ஏற்பதிலும் பெரும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. சிலர் வித்யாதரின் உறுதி நிலையை எண்ணி தன்னை ஒப்பிட்டுக் கொண்டார்கள். வித்யாதர் மிகுந்த ஆவலுடன் காணப்பட்டார். விரதம் ஏற்றுக் கொள்ள தயாராக இருந்தார். மஹாவீர்ஜியும் உதவியாளரும் தன்னை தயார்படுத்திக் கொண்டார்கள். அனைத்தும் சரியாக உள்ள நிலையில் மாமுனிகளை அழைத்து வர சங்கத்தினர் சென்றனர். மாமுனிகளும் தயாராக இருந்தார். எனவே அவரும் விழா மேடைக்கு வந்துவிட்டார். வித்யாதரை அறையில் இருந்து அழைத்து வருமாறு கூறினார். வித்யாதர் தன் அறையில் தயாராக இருந்தார். உடன் மகாவீர்ஜியும் உதவியாளரும் இருந்தனர். "வித்யாதர்" தங்களை விரதம் ஏற்கும் பொருட்டு மாமுனிகள் அழைத்து வர சொன்னார்கள் என்று சங்கத்தினர்கள் வித்யாதரிடம் கூறினார்கள். வித்யாதர் தலையை அசைத்தவாறு 9 முறை பஞ்ச மந்திரத்தை உச்சரித்து தனது ஆசனத்தில் இருந்து எழுந்தார். மஹாவீர்ஜியும் உதவியாளரும் எழுந்தனர். இந்நிலையில் வித்யாதர் தன் அண்ணனிடம் ஆசிபெறும் பொருட்டு மஹாவீர்ஜியின் பாதங்களை வணங்க முற்பட்டார். அண்ணன் மஹாவீர்ஜியோ வித்யாதரின் இரண்டு தோள்களையும் தனது இரண்டு கரங்களால் பிடித்த தடுத்தாட்கொண்டு நீங்கள் உயர்ந்தவர் இவ்வாறு செய்யக்கூடாது. தங்களது எண்ணங்கள் அத்தனையும் வெற்றி பெறும் கவலையில்லாமல் திட சங்கல்பத்துடன் விரதம் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் எனது ஆசிகள் எப்பொழுதும் உண்டு. பெற்றோர்களை எந்த ஒரு கவலையும் இல்லாமல் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். தம்பி தங்களையும் வழி நடத்துவேன், நீங்கள் சிந்தனைகள் இன்றி விரதம் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என தழுதழுத்தவாறே வித்யாவை ஆர தழுவிக்கொண்டார். அழைத்து செல்ல வந்தவர்களுக்கோ மிகுந்த ஆச்சரியமாக இருந்தது. காலை வரையில் இருவரும் வட-தென் துருவமாக இருந்தார்கள். இதற்கு காரணம் வித்யாதரின் வைராக்யமா? அல்லது மாமு=களின் மகத்துவமா? வித்யாதர், மஹாவீர்ஜி உதவியாளர் முனிசங்கத்தை சார்ந்த இருவர் என ஐந்து பேரும் விழா மேடையை நோக்கி பயணமானார்கள். விழா மேடையோ எந்தவிதமான அலங்காரம் இன்றி மங்கலகரமாய் திகழ்ந்தது. பற்றுதலை துறக்க ஏன் ஆரவாரம், ஆடம்பரம் என்பதை உணர்த்துவதாக விழா மேடை காட்சியளித்தது. ஐந்து நபர்களும் விழா மேடைக்கு சென்றார்கள். வித்யாதர் மாமுனிகளை வலம் வந்து வணங்கி நின்றார். வித்யாதர் விரதம் ஏற்க தயாராக உள்ளாயா? உனக்கு பரிபூரண சம்மதம் தானே? (மன வசன காய) திரிகரண சுத்தியுடன் விரதம் ஏற்க சம்மதமா? விரதம் ஏற்பதில் எந்தவித பலவந்தமோ குடும்ப சூழ்நிலைக்கோ ஏற்கவில்லையே? என்று அனைவரது முன்னிலையிலும் கேட்டார். யாருடைய வற்புறுத்தலினாலோ குடும்ப சூழ்நிலைக்கோ விரதம் ஏற்கவில்லை. ஆன்ம சுகத்தை நாடியே எண்வினைகளை அழிக்கவே திரிகரண சுத்தியுடன் சங்கல்பம் ஏற்க உள்ளேன் என்றார் வித்யாதர். மாமுனிகள் மஹாவீரரை நோக்கி உங்களுக்கு அவர் விரதம் ஏற்பதில்லை. ஆட்சேபணை ஏதும் உள்ளதா? என்றார். மஹாவீரரையோ ஆட்சேபணை எதுவும் இல்லை, அவர் பற்றுதலை துறந்து ரத்ன த்ரய பாதையை

கைக்கொள்வதற்கு எங்களுக்கு முழுசம்மதமே என்று கூறினார். மாமுனிகள் சங்கத்தினரை பார்த்து கேட்டார். வித்யாதருக்கு விரதம் கொடுப்பதில் யாருக்கேனும் ஆட்சேபனை உள்ளதா? அவரை சங்கத்தில் இணைத்துக் கொள்ளலாமா? என்று கேட்டார். சங்கத்தினர்கள் அனைவரும் ஏகமாக ஒருமித்த குரலில் ஆட்சேபனை ஏதும் இல்லை, வித்யாதருக்கு ரதம் கொடுக்கலாம் என்றார்கள். மாமுனிகள் விரதம் கொடுப்பதற்கான கிரியைகளை தொடங்கினா. ஒன்று திரண்டு இருந்த சங்கம் அசைவற்று மௌனமாக இருந்தது. சமவசரணத்தில் நாற்கதியின் ஜீவன்களும் மெய்மறந்து இருப்பதைப்போல் அனைவரும் மெய்மறந்து இருந்தனர். பகவானின் தீவ்யதொனியாய் மாமுனிகளின் குரல் வளையலில் இருந்து மந்திரங்கள் ஒலித்தன. மஹாவீர்ஜியோ சௌந்தர்மேந்திரனாய் வீற்று இருந்தார். விண்ணோர்கள் மலர் மாரி பொழிவதைப் போன்று இளம் தென்றலும் வீசியது, தேவர்களின் துந்துபி இசையைப் போன்று வண்டுகள் ரீங்கார ஓசையை எழுப்பின, குயில் அனங்கள் கீதங்களாய் ஒலித்தன. மயிலினங்கள் மந்தகாயசமாய் தோகை விரித்தாடின, சூரிய கதிர்களோ ரத்தின மழையாய் பொழிந்தன. மேடையில் இருந்த பிரதான சிஷ்யர்கள் இருவரும் வலமும் இடமும் நின்ற காட்சியானது வெண்தாமரை வீசுவதாக இருந்தது. பிண்டிமர நிழலாய் பந்தல் காட்சியளித்தது. மேடைக்கு பின்னால் இருந்த அலங்கார வளையமோ ஒளி வட்டமாய் (பிரபா வளையம்) காட்சியளித்தது. மாமுனிகள் மங்கல நிகழ்வை முடித்து தன் இரகரங்களை உயர்த்தி ஆசிகள் வழங்கிய காட்சியானது முக்குடை தோன்றியது போல் இருந்தது. விழா இனிதே நிறைவுற்றது. ஞானப் பிரகாசமாய் காட்சியளித்தார் "பிரம்மச்சாரி வித்யாதர்" ஆம் பால பிரம்மச்சாரி வித்யாதர் மாமுனிகளை வணங்கி மகிழ்ந்தார். மாமுனிகள் மீண்டும் ஆசிகள் வழங்கினார். தொடர்ந்து மாமுனிகள் அறவுரையை ஆற்றினார். பாலபிரம்மச்சாரி கம்பீரமாய் மாமுனிகளின் வலப்புறமாய் நின்றார். மஹாவீர்ஜியும் மற்றவர்களும் விழா மேடையில் இருந்து விடைபெற்று அறவுரையை கேட்க அமர்ந்தனர். அறவுரை முடிந்தது. அனைவரும் களைந்து சென்றனர். முன்னதாக மாமுனிகள் தனது அறையை நோக்கி பயணமானார், கமண்டலத்தை எடுத்துக் கொண்டு பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் குருதேவை அடியொற்றிச் சென்றார். மாமுனிகள் ஆகாரம் ஏற்க வேண்டிய தருணம். மாமுனிகள் பால பிரம்மச்சாரியை நோக்கி இன்று என்னுடன் சௌக்காவிற்கு வா என்றார். குருவே மன்னித்து அருளுங்கள். இன்றைக்கு உபவாசம் மேற்கொண்டு உள்ளேன் என்றார் பாலபிரம்மச்சாரி. அதான் எல்லாம் முடிந்து விட்டதே, இன்னும் ஏன் உபவாசம் என்றார் மாமுனிகள். தங்கள் கருணையினால் ஆன்ம சுகத்தை அடைய வேண்டி முதல் அடி எடுத்து வைத்துள்ளேன். எனவே இன்றைக்கு உபவாசம் மேற்கொண்டே ஆகவேண்டும் என மிக வினையத்துடன் பதில் கூடினார் பால பிரம்மச்சாரி வித்யாதர். மாமுனிகள் முறைப்படி ஆகாரம் ஏற்றார். பிறகு சங்கத்தினர்கள் ஆகாரம் ஏற்றனர். தொடர்ந்து மஹாவீர்ஜியும் உதவியாளரும் மற்ற சிராவக- சிராவகியர்களும் ஆகாரம் ஏற்று மகிழ்ந்தனர். மஹாவீர்ஜியும் உதவியாளரும் ஸதலகா தீரும்ப முடிவு செய்தனர். எனவே மாமுனிகளிடம் விஷயத்தை கூறினார்கள். மாமுனிகளும் மகிழ்வுற்று

வித்யாதரை பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். முனிதீட்சை அவ்வளவு எளிதாக தரமாட்டோம், ஆகம ஞானம் பெறுவதற்கு பல ஆண்டுகள் ஆகும். அதற்குள் மாற்றம் ஏதாவது வருகிறதா என்று பார்ப்போம். பெற்றோர்களிடம் தகவலை கூறுங்கள் என்றார். சங்கத்தினர் இருவரை அழைத்து இவர்கள் ஊருக்கு செல்ல வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்யுங்கள், பயணத்திற்கு ஏதுவாக உணவினை தயார் செய்து கொடுங்கள் என்றார். இவ்வளவில் பால பிரம்மச்சாலை வித்யாதரின் அறைக்கு சென்றார்கள் மஹாவீர்ஜியும் உதவியாளரும். பாலபிரம்மச்சாரி ஜபம் செய்து கொண்டிருந்தார். பிரம்மச்சாரியை வந்தனை செய்து அமர்ந்தார்கள். பிரம்மச்சாரி ஜபம் செய்து முடித்தவுடன் மஹாவீர்ஜி பிரம்மச்சாரியிடம் நாங்கள் ஊருக்கு திரும்புகிறோம் ஆசி அளியுங்கள் என்றனர். நாங்களும் சதலாகாவும் உங்கள் வரவுக்காக காத்திருக்கின்றோம். எந்த ஒரு சூநிலையிலும் தாங்கள் ஸதலகாவிற்கு வரலாம் என்று கூறி விடை பெற்றனர். தயார் நிலையில் இருந்த பொருட்களையும் உணவு பைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு மாமுனிகளை சந்தித்து ஆசி பெற்றார். பிரம்மச்சாரியிடத்தில் ஏதாவது மனமாற்றங்கள் இருந்தால் அழையுங்கள் நாங்கள் உடனே வந்து விடுகிறோம்.. உங்களை நம்பிதான் இங்கேயே விட்டு செல்கிறோம் என்று கூறினார் மஹாவீர்ஜி. மாமுனிகளும் தலை அசைத்தவாறே சரி நீங்கள் புறப்படுங்கள் உங்களுக்கு வாகனம் தயாராக உள்ளது என்றார். ஆசி பெற்று இருவரும் சதலகாவை நோக்கி பயணமானார்கள்.

மல்லப்பாஜியும் ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகேவும் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள். மஹாவீர்ஜி ஜெய்பூர் சென்று ஒரு வாரம் ஆகின்றது இன்னும் வரவில்லை, எந்த விதமான தகவலும் இல்லையே என்று மல்லப்பாஜியும் ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகே வினவினர். மஹாவீர்ஜி வித்யாதர் இல்லாமல் வரமாட்டார். எனவே காலதாமதம் ஆகின்றது. மஹாவீர்ஜியால் சோட்டே பாபாவை பிரிந்து இருக்கமுடியாது, அதுவும் இல்லாமல் என் வார்த்தையை செவிமடுத்து கேட்டு செயல்படுபவன் மஹாவீர். எனவே வித்யாதர் இல்லாமல் சதலகாவிற்கு வரமாட்டான் என்றார் மல்லப்பாஜி. என்னவோ வித்யாதர் வீடு வந்தால் போதும் என்றார் ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகே. மஹாவீர்ஜி ஜெய்பூர் சென்றதில் இருந்தே அனைவரும் மல்லப்பாஜியின் குடும்பத்தாரிடம் வித்யாதரைப் பற்றிய தகவல்கள் ஏதாவது உண்டா? எனக் கேட்டு கொண்டு இருந்தனர். மல்லப்பாஜி ஜினாலயம் சென்றாலும் சரி, தொழில் நிமித்தமாக சென்றாலும் சரி, நிலத்திற்கு சென்றாலும் சரி அல்லது விட்டிலேயே இருந்தாலும் சரி எங்கு சென்றாலும் வித்யாதரைப் பற்றிய தகவல்களை அனைவரும் கேட்டு கொண்டு இருந்தனர். மல்லப்பாஜியோ அனைவருக்கும் பதில் கூறிக் கொண்டு இருந்தார். திரும்பிய இடமெல்லாம் வித்யாதரின் நினைவுகள் மல்லப்பாஜியை மகிழ்வுற செய்தாலும் நிஜத்தில் தன்னுடன் இல்லையே என்ற வருத்தம் இருந்தது. வித்யாதர் சென்றதில் இருந்து அவரின் நினைவுகளோடு வாழ்ந்து கொண்டு இருந்தனர். குழந்தை பருவத்தில் பீலுவின் செயல்கள் நினைவுக்கு வரவே மல்லப்பாஜி கடைக்கு சென்று பீலு விரும்பி சாப்பிடும் சாக்லேட்டை ஒரு டப்பி வாங்கி வந்து வீட்டில் வைத்தார். அவ்வாறே வரும் நினைவுகளை கருத்தில் கொண்டு வர்ண பென்சில்கள், னுசயபை கூடியசன

உாயசவ கேரம்போர்டு சதுரங்கம் தூரிகை அனைத்தையும் சரிசெய்து பயன்படுத்த ஏதுவாய் வைத்தார். பீலூ தங்கியிருந்த அறையைச் சீர் செய்து பீலூ வரைந்த ஓவியங்களை மாட்டி வைத்தார். ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகேவும் பீலூவின் ஆடைகளையும், உடமைகளையும் சரிசெய்து வைத்தார். மல்லப்பாஜியும் ஸ்ரீமந்தியும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பீலூவுக்கு பிடித்த எல்லாவற்றையும் சேகரித்து வைத்தனர். மல்லப்பாஜியின் கண்களில் "கரிஷ்மா" தென்பட்டது. கடந்த மூன்று வார காலமாக "கரிஷ்மா" தன் காதலனின் நினைவாகவே அசைவற்று தவம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார். தனது நுரையீரலில் மூச்சை அடக்கி(உலஉடந வலசந யனே வரநெ)எப்பொழுதும் முனைப்பாகவே இருப்பவள் தற்சமயம் மூச்சிழுந்து, பொலிவிழந்து, மாசுபடிந்து காணப்படுகிறாள். மல்லப்பாஜி கரிஷ்மாவின் தவத்தை களைத்து பழுது பார்க்கும் பணிக்கு அனுப்பிவிட்டார். மல்லப்பாஜியின் சிந்தனையோ பீலூ வந்தவுடன் நண்பர்களை சந்திக்கவும் விரும்பிய இடங்களுக்கு செல்லவும் கரிஷ்மாவை அழைத்துச் செல்ல தயார் செய்வதாக இருந்தது. கண்ணாளனை காணாமல் கவலையாய் உள்ள "கரிஷ்மா" தன்னை புதுப்பொலிவுடன் அலங்கரித்துக் கொண்டாள். கரிஷ்மாவிற்கு அளவற்ற மகிழ்ச்சி தன் தவம் வீண்போகவில்லை காதலன் தன்னை நோக்கி விரைந்து வந்து கொண்டு இருக்கிறார். இ எப்பொழுதும் என்னை விட்டு பிரிந்து போக அனுமதிக்க கூடாது. என்னவரின் பாதம் படும் முன்னே(யீநனயடபே) பறந்தோட வேண்டும் போன்ற பல கற்பனைகளில் மூழ்கி இருந்தார். நகரத்திற்கு சென்று வந்த மல்லப்பாஜி வித்யாவிற்கு மயில் வர்ணத்தில் ஒரு அழகான ஆடையையும் பல வர்ணங்களின் பூவிட்ட ஆடையையும் வாங்கி வந்தார். ஸ்ரீமந்தியை அழைத்து தான் வாங்கி வந்த துணிகளை காண்பித்தார். ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகே ஆனந்த கண்ணீரில் மிதந்தாள். காரணம், மல்லப்பாஜி தன் வாழ்நாளில் முதன்முறையாக ஜவுளி கடைக்கு சென்றுள்ளார். பீலூவுக்கு பிடித்தாற்போல் துணிகளை எடுத்து வந்துள்ளார். மல்லப்பாஜி பீலூவின்மீது கொள்ளைப்பிரியம் வைத்திருப்பதை உணர்ந்தாள். மல்லப்பாஜி ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகேயிடம் கூறினாள். "வித்யா"வந்தவுடன் எதுவும் கேட்காதே, அவனுக்கு பிடித்த உணவு வகைகளை செய்து கொடு, கொறிப்பதற்கு பலகாரங்களை முன்கூட்டியே செய்து வைத்துவிடு என தனக்கு தோன்றியவற்றை எல்லாம் ஆணைகளாய் பிறப்பித்துக் கொண்டே இருந்தார். பீலூவின் அம்மான்னா சும்மாவா? அவர் தன் பங்கிற்கு பீலூவுக்கு ஏற்ற பெண்களின் பட்டியலை உறவிலும் அசலிலும் கூறிக் கொண்டே இருந்தார். சதலகா வித்யாதரை வரவேற்க தயாராக இருந்தது. வித்யாதரின் நண்பர்களும் உற்சாகத்துடன் காணப்பட்டார்கள். " காலம், காலமாய் போன காலம், காலகாலமாய் காலம், காலம் தன்னில் கடந்து போன காலம் காலமாய் கதை சொல்லும் காலம், காத்திருக்கும் காலம், தன்னைத்தானே சொல்லும் காலம், நிகழ்வை கடக்கும் காலம், நிகழ்ந்தவைகளை நினைவூட்டும் காலம், காலத்திற்கும் எதிர் காலம் அது எக்காலம் என எக்காளமிட்டுள்ள காலம்". ஆகாயம் தன்னில் காலங்காட்டும் அதுவே அதர்மம் தன்னிலும் காட்டும் காலம். தர்மம் தன்னிலும் உள்ளது காலம் அஜிவத்திலும் அளவற்ற காலம் ஜீவத்தில் ஜீவமாய் உள்ளது காலம்.

உண்மைதான் காலம் என்பது ஐவகை இயற்கையோடு ஒன்றிப்போனது. அதனால் தான் காலத்தோடு கடமைகளை ஒப்பிடுகிறார்கள். கடமைகளின் கருவாகத் திகழ்வது கர்மம், கர்மத்தின் ஊற்றாய் பாவ, தீரவிய, நோ கர்மம் எனும் மூன்று திரிகோணமாய் திகழ்கிறது. ஊற்றுக்கு ஆதாரமாய் பிரக்ருத்திபந்தம், பிரதேஷபந்தம், ஸ்திதி பந்தம், அனுபாகபந்தம் என நான்கினில் பிறப்பெடுக்கிறது. இந்நான்கும் மன, வசன, காயத்தின் இயக்கமே ஆகும். ஏற்ற தர்மம் எட்டினையும் (பிரக்ருத்தி பந்த்)தனங்களாய் பரிணமிக்கின்றன(பிரதேஷபந்தம்). சிவம் சுவமாகும் கால அளவே (ஸ்திதி பந்தம்)ஆகி பலனாய் தருகின்றன(அனுபாக பந்தம்). ஞானகர்மம் ஐந்துமாய் தர்சனாகர்மம் ஒன்பதுமாய் வேதனீயகர்மம் இரண்டுமாய் மோகனீயகர்மம் இருபத்து எட்டுமாய் ஆயுஷ்ய கர்மம் நான்குமாய் நாம கர்மம் 103மாய் கோத்ர கர்மம் இரண்டுமாய் அந்தராய கர்மம் ஐந்துமாய் காலச்சக்கரத்தின் ஆரங்களாய் திகழ்கின்றன. காலமும் கர்மமும் ஜதை போட்டுக் கொண்டு ஜீவனை பவசாகரமதில் சுழலச் செய்கின்றன. கர்மத்தை உடைத்தெறிந்தால் காலமாகிப் போகலாம். காலத்தை வென்று காலங்காட்டியாய் திகழ்கின்ற கடந்த கால தீர்த்தங்கரர்களையும் நிகழ்வில் வென்று நிற்கும் நிகழ்கால தீர்த்தங்கரர்களையும் தனது அகக்கண்ணில் நிறுத்தி எதிர்காலமாய் வர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் செயல்படும் சோட்டே பாபா எப்படி சம்சார வாழ்விற்கு தீரும்புவார்?

சதலகாவிற்கு மஹாவீர்ஜியும், உதவியாளரும் வந்தடைந்தார்கள். அவர்கள் வீடு சென்று சேரும் முன்னரே வீட்டிற்கு செய்தி சென்றது. வித்யாதர் வரவில்லை என்று குழப்பத்தில் மூழ்கி இருந்தனர். மல்லப்பாஜியும் குடும்பத்தினர்களும் மஹாவீர்ஜி வந்தார் தாய் தந்தையிடம் விவரங்களை எடுத்துக் கூறினார். வித்யாதரின் வைராக்யத்தைப் பற்றியும் தொடர்ந்து மூன்று நாட்களாக உபவாசம் மேற்கொண்டதையும், ஆச்சார்ய ஸ்ரீ தேஷ்பூஷ்ணஜியைப் பற்றியும் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் மிகவும் தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் கூறினார். வித்யாதரை அதிகமாக தொந்தரவு செய்தால் தொடர்ந்து உபவாசம் மேற்கொண்டால் என்ன செய்வது? மேலும் ஜினேஸ்வரி தீட்சையை ஏற்கப் பிடிவாதமாக உள்ளார். எனவே எங்களால் எதையும் செய்ய முடியவில்லை. கடைசியில் தற்காலிகமாக வித்யாதர் உபவாசத்தில் இருந்து நிவர்த்தி ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நானும் மாமுனிகளும் கலந்து ஆலோசனை செய்த பின்னரே பிரம்மச்சரிய விரதத்தை கொடுக்க முடிவு செய்தோம். நான் முழு மனதுடன் ஒப்புதல் அளித்த பின்னரே மாமுனிகள் வித்யாதருக்கு பிரம்மச்சரிய விரதத்தை நல்கினார். இனி வித்யாதர் "பாலபிரம்மச்சாரி" என்று கூறினார். மல்லப்பாஜியும், ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகேவும் தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள் பிரம்மச்சரிய விரதம் தானே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு சில மாதம் கழித்து முயற்சி செய்து பார்ப்போம் என்ற முடிவில் அவரவர் பணிகளை மேற்கொண்டார்கள்.

பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் அனுஷணமும் ஆகமும், ஜபமும், தபமுமாய்

பரிணமித்துப் போனார். எப்பொழுது ஓய்வெடுக்கிறார்? எப்பொழுது ஜபம், தபம் செய்கிறார்? எப்பொழுது ஆகமங்களை கற்கிறார்? என்ற கேள்விகளுக்கு ஆச்சரியக்குறியாய் காட்சியளித்தார் பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர். காலம் வாரங்களாய், மாதங்களாய் உருண்டோடின. பகல் பொழுது குறைந்தாலும், கூடினாலும், இரவுப்பொழுது கூடினாலும் குறைந்தாலும், மழைக்காலமோ, பனிக்காலமோ, கோடைக்காலமோ, வசந்தகாலமோ என காலங்கள் மாறினாலும் மாறா மனதுடன் பாலபிரம்மச்சாரி மறைபொருளை தேடிக் கொண்டிருந்தார். சங்கத்தின் தங்கமாய், மதிப்பிட முடியாத வைரமாய் அனைத்திற்கும் ஆதாரமாய் திகழ்ந்தார். இந்நிலையில் ஆச்சார்யஸ்ரீ தேஷபூஷன்ஜியும் சங்கம் தென்னகத்தை நோக்கி பயணத்தை தொடங்கியது. பேரழகன் பாகுபலியின் முடிபூஜையை களிக்கவும், தென்னகத்தில் சில காலம் தங்கி தர்ம பிரபாவனை செய்யவும் சிராவக சிராவகியர்களை ஸ்திதி கரணம் செய்யவும் தர்மத்தை வளர்க்கவும், குறிக்கோளாய் கொண்டிருந்தது. ஆம்முனி சங்கம் சிரவணபௌகுலாவை நோக்கி பயணம் ஆனது. இச்செய்தி தென்னகம் முழுவதிலும் பரவியது. ஸதலாகாவிற்கும் எட்டியது. "ஸ்தவநிதி" சேத்திரத்தில் முனிசங்கம் தங்கியது. ஜெய்பூரில் தொடங்கி ஸ்தவநிதி வரையில் அனைத்து விதமான ஏற்பாடுகளையும் சங்கத்தை பரிபாலித்து விஹாருக்கு தலைமை ஏற்று வழி நடத்தியவர் "பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர்" ஸ்தவநிதி பாலபிரம்மச்சாரிக்கு ஏற்கனவே அறிமுகமான பகுதி ஒவ்வொரு மலையையும் முகடையும் நன்கு அறிந்தவர். அங்குள்ள மக்களும் பாலபிரம்மச்சாரியை நன்கு அறிந்தவர்கள். ஸதலகாவும் அருகாமையில் உள்ளவர்களும் பாலபிரம்மச்சாரியை நன்கு அறிந்தவர்கள். ஸதலகாவும் அருகாமையில் உள்ளவர்களும் பாலபிரம்மச்சாரியை வந்தனை செய்தார்கள், தகவலை மல்லப்பாஜியிடம் கூறினார்கள். பாலபிரம்மச்சாரியை எப்படியாவது ஸதலகாவிற்கு அழைத்து வர வேண்டும் அவருடைய மனதை மாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருந்தார்கள். பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் ஜிணேஸ்வரி தீட்சையில் முனைப்புடன் பயிற்சியில் இருந்தார். இரு தரப்பினர்களும் தங்களின் முயற்சியில் முழு மனதுடன் செயல்பட்டார்கள்.

முயல் தூங்கும் முயலாமை கதையில் வேண்டுமானால் ஆமை ஜெயிக்கலாம். முயலாமல் உள்ள நம் வாழ்க்கையில் எதையும் ஜெயிக்க முடியாது, வெற்றி வேண்டுமானால் முயல், முயல், முயல் இதில் யார் முயலாகவும், யார் ஆமையாகவும் போகிறார்கள்? ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். முயற்சி திருவினையாக்கும். முயன்றால் முடியாதது எதுவும் இல்லை. முயற்சியும் காலத்தை சார்ந்தே உள்ளது. இதில் கர்மமே முந்துகிறது. தான் கொண்ட கொள்கையில் திரிகரண சுத்தியோடு ஆன்மகனோடு ஒன்றிய செயல்கள் மட்டுமே இலக்கினை அடைகின்றன.

மல்லப்பாஜி குடும்பத்தார்கள் மாமுனிகளை தரிசனம் செய்து ஆசி பெற்றார்கள். பாலபிரம்மச்சாரியிடம் வந்தனை செய்து ஆசி பெற்றார்கள். ஸ்ரீமந்தி அஷ்டகேவின்

கண்களில் கண்ணீர் மூழ்கி இருந்தது. அனைவரும் பாலபிரம்மச்சாரியிடம் மன்றாடினார்கள். தீரும்ப வந்துவிடுங்கள். ஸதலாகாவில் சாதனைகள் செய்யுங்கள் என ஒவ்வொருவரும் தனது கருத்துக்களை முன்மொழிந்து ஸதலாகாவிற்கு அழைத்தார்கள். ஆன்ம சுகத்தை குறிக்கோளாய் கொண்டுள்ள பாலபிரம்மச்சாரி மறுத்துவிட்டார். சில நேரங்களில் தனது மௌனமொழியாலும் சைகையாலும் மறுத்து விட்டார். பாலபிரம்மச்சாரியை அன்றாடம் சந்தித்து வீட்டிற்கு அழைப்பதும் அதற்கு அவர் மறுத்துரைப்பதும் வாடிக்கையான செயலாய் மாறியது. இதற்கு ஒரு தீர்வு செய்திடல் வேண்டும் என்ற சிந்தனையில் மூழ்கிப் போனார். மாமுனிகளிடம் கலந்து ஆலோசனைகளை செய்தார். தாம் இங்கு இருந்தால் இவ்வாறான பற்றுதல்கள் வரக்கூடும். ஆன்ம சாதனைக்கு அணி சேர்க்காது. எனவே இடமாற்றம் தேவை என்பதை உணர்ந்தார் அதை மாமுனிகளிடம் கூறினார். மாமுனிகளும் பலவாறு சிந்தனைகள் செய்து பாலபிரம்மச்சாரியை இடம் பெயர ஆசி வழங்கி சில ஆலோசனைகளையும் வழிமுறைகளையும் கூறினார்.

சாகரத்தை(கடல்) செட்டு அடையும் வரையில் தண்ணீரின் நிலையானது எழுவதும் வீழ்வதும், உருள்வதும் உருண்டோடுவதுமாய் தேங்கிய குட்டையாய், குளமாய், ஏரியாய், அருவியாய், நீர்நிலையாய், நதியாய், ஆவியாய், மேகமாய், பனியாய், தூறலாய், மழையாய். புயலாய் புறண்டோடும் திசையெல்லாம் இடமெல்லாம் காலமெல்லாம் ஐவகை இயற்கையோடு ஒன்றி கருப்பொருளாய் திருப்பொருளாய் பரிணமித்து சாகரத்தில் சாகரமாய் கலந்துவிடுகிறது. சோட்டே பாபாவின் நிலையும் தண்ணீரைப் போன்றே பற்றுதல்கள் நிரம்பிய சம்சார வாழ்வில் இருந்து பற்றுதல்களை துறக்கவே தான் பற்றி வந்த பற்றுக்களை எல்லாம் பக்குவமாய் பற்றுதல்களை அறுத்து பத்தற பாதையில் பயணிக்கு மீண்டும் பற்றுதலாய் ஞானசாகரத்தை நோக்கி பற்றுடன் பயணமானார். ஆம் பவசாகரத்தை கடப்பதற்கு ஞான சாகரத்தை பற்றி ஜிணே வரியை அடைய பற்றுதல்கள் கொண்டார்.

சோட்டே பாபா தொடர்ந்து இரண்டு நாள் பயணம் மேற்கொண்டு ராஜஸ்தான் மாநிலம் அஜ்மீரை சென்று அடைந்தார். இரண்டு நாளும்தான் பிரதிமாவில் 7ஆம் நிலையில் இருப்பதால் உபவாசம் மேற்கொண்டார். வழியில் தென்பட்டவரிடம் முனிசங்கம் எங்கே தங்கி உள்ளது? என வினவினர். வழிபோக்கர் தனக்கு தெரியாது, ஆனாலும் இங்கே ஒருவர் உள்ளார் அவரைக் கேட்டால் தெரிந்து விடும் எனக்கூறி கநோடி மல்ஜியின் விலாசத்தை காண்பித்தார். சோட்டேபாபாவும் கஜோடி மல்ஜியின் வீட்டிற்கு சென்றார். கஜோடிமல்ஜியிடம் தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டார். விவரம் அறிந்த கஜோடிமல்ஜி சோட்டே பாபாவை தன் வீட்டில் அழைத்து பயணக் களைப்பை போக்கிக் கொள்ளச் செய்தார். பிறகு இருவரும் ஜிணேஸ்வரனை தரிசனம் செய்து உணவு ஏற்றார்கள். இருவரும் குருவை தரிசனம் செய்ய மதன்கன்ஜ் கிஷன் கட்டிற்கு புறப்பட்டார்கள். பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் முதன்முதலாய் ஆச்சார்ய ஸ்ரீ

ஞானசாகர்ஜியை கிஷன்கட்டில்தான் சந்தித்தார். கஜோடிமல்ஜி ஞானசாகர்ஜியின் சிறந்த பக்தராவார். ஒரே தேசத்தில் குருவையும் குருவின் பக்தனையும் அஜமீர் பூமி பாலபிரம்மச்சாரிக்கு அறிமுகம் செய்தது.

கடல் கடலை சென்றடையும் மாபெறும் தருணம். கடல் கடலில் சங்கமித்து மாகடலாய் பரிணமிக்கின்ற தருணம். சோட்டே பாபாவின் வாழ்வில் நிகழக்கூடிய மாபெறும் திருப்புமுனை. சமயசாரம், சிராவக சாரம், நியமசாரம், கோமட்டசாரம், யோக சாரம், ஜின ஆகம சாரம், சிந்தாந்த சாரம் என உலகில் எத்தனை சாரங்கள் உள்ளனவோ அத்தனை சாரங்களின் சாரமாய் திகழ்கின்ற ஞான சாகரம், ஆகமங்கள் அத்தனையும் அத்துப்படி, அங்கமும் பூர்வமும் ஞான சாகரத்தின் புட்கலத்தில் புதையுண்டு இருந்தன. ஞானசாகரத்தின் நாவிலே ஜினவாணி தஞ்சம் அடைந்து இருந்தார். மூளை முழுவதும் மும்மணிகள் முடங்கி இருந்தன. சுவாசக்காற்றும் பிராணவாயுவை கொடுத்து பிராண யாமத்தை கற்று வந்தன. ஒவ்வொரு அணுவிலும் ஜினதேவனின் தத்துவங்கள் இளைப்பாறிக் கொண்டு இருந்தன. ஒவ்வொரு அசைவிலும் ஞானம் எதிரொலித்தன. ஞான சாகரத்தின் முகமதில் வலக்கண் சம்யக்தரிசனமாய், இடக்கண் சம்யக்சாரித்ரமாய் இடையில் ஆக்கை சம்யக ஞானமாய் மூன்றும் ரத்தினத்ரயமாய் ஒளிந்து கொண்டு இருந்தன. இதயத் துடிப்போடு இதயத்துடிப்பாய் இணைந்து இருந்தது பஞ்ச மந்திரம். வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் நாடிகள் மூன்றும் மும்மணிகளாய் நடை பழகின. குறுமுனிதான் ஆனாலும் ஆதிமுனி விட்டுச்சென்ற மீதமாய் காட்சி அளிக்கின்றார். வேதங்களோடு விளையாடும் வித்தகர், வாதங்களை தவிர்த்து சிம்ம குரல் கொண்டு நாதங்களாய் வெளிப்படுத்துவார். இவரின் கடைக்கண் பார்வை பெற்றால் கல்லும் கற்றுத் தேரும். இவரின் கரம் தாங்கிய கமண்டலமும் பிச்சுவும் அனுயோகம் நான்கினையும் நன்கு அறிந்து இருந்தன. அறவுரைகளில் இவரின் ஆசனமும் அமரத்துவம் பெற்றன. மொத்தத்தில் ஞான சாகர்ஜி ஞானத்தின் பல்கலைக்கழகமாய் திகழ்ந்தார்.

கஜோடிமல்ஜியும் சோட்டே பாபாவும் ஆச்சார்ய ஸ்ரீ ஞானசாகர்ஜியின் சங்கத்தில் அடியெடுத்து வைத்தனர். கஜோடிமல்ஜி ஆச்சார்ய ஸ்ரீ தரிசனம் செய்து ஆசி பெற்றார். தன்னுடன் வந்த பாலபிரம்மச்சாரியை அறிமுகம் செய்தார். இவ்வளவில் பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் குருதேவை வலம் வந்து வணங்கி நின்றார். இருவரின் கண்களும் தான் தேடிய புதையல் கைவரப் பெற்றதாய் விரிந்து ஒளிர்ந்தன. மாமுனிகள் வித்யாதரைப் பார்த்து உன் பெயர் என்ன? என்றார். பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் மிகுந்த வினயத்துடன் "வித்யாதர்" என்றார். வித்யாதரைப் போன்று பயின்று பறந்துவிட்டால்? என்ன செய்வது? என்று புன்னகைத்தவாறே வித்யாதரை நோக்கி கேட்டார் மாமுனிகள். இல்லை பறந்து செல்ல வரவில்லை, தங்களிடம் பயின்று அடி பணிய வந்துள்ளேன் என்று பணிவுடன் கூறினார் பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர். மாமுனிகள் புன்னகைத்தார். புன்னகையின் பொருளை புரிந்து கொண்ட பிரம்மச்சாரி வித்யாதர் தனது இனிமையான குரலில் நம்புங்கள் தங்களிடம் பயின்று தங்களிடமே இருப்பேன்.

வேண்டுமானால் இன்றையிலே இருந்து வாழ்நாள் முழுவதும் வாகனம் ஏற மாட்டேன் இவ்வாகனத்தைப் பயணத்தை தீயாகம் செய்துவிட தயாராக உள்ளேன் என்றார் பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர். ஞானசாகர்ஜியின் முருவங்கள் உயர்ந்தன. தன் புன்னகையின் பொருள் புரிந்து வாகன பயணத்தை தீயாகம் செய்ய தயாராக உள்ள வித்யாதர் மீது நம்பிக்கை வந்துவிட்டது. சரி தங்கிக்கொள். கற்றுத் தருகிறேன் என்றார் மாமுனிகள். "மகிழ்வுற்ற மகான் மாமுனிகளின் பாதங்களை பற்றி தங்களை சரணாகதியாய் அடைந்தேன் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்" என்றார். மெய்மறந்த ஞானமோ ஞானத்தின் சிரம் தன்னில் கரம் கொண்டு மெல்ல தடவி தன்னகத்தே சேர்த்துக் கொண்டது. ஞானக்கடல் நிரம்பியது போல் மாமுனிகளின் அகண்ட நயனங்களில் கண்ணீர் இமைகளின் இருபுறமும் நிறைந்தது. ஞானம் ஞானத்தோடு கலந்த காட்சியானது பார்வை இழந்த இருவர் மீண்டும் பார்வை பெற்றது போல் இருந்தது. தாயைப் பிரிந்த சேய் தாயோடு சேர்ந்த நிலையானது. வடபாரதத்தையும் தென் பாரதத்தையும் இணைத்து பாரததாய் முழுமை பெற்றது போல் இருந்தது. இவ்வரிய காட்சியை கண்ட கஜோடிமல்ஜி பிறவி பயன் அடைந்ததாய் மகிழ்வுற்றார். பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் மாமுனிகள் ஞானசாகர்ஜியுடம் ஒன்றிவிட்டார். கஜோடிமல்ஜி மாமுனிகளிடம் ஆசிப் பெற்றுச் சென்றார். பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் தொடர்ந்து ஆகமங்களை கற்கத் தொடங்கினார் குருநாதர். முதலில் நாள் ஒன்றுக்கு இரண்டு மணி நேரம் கற்பித்து வந்தார். நாளடைவில் இரண்டு மணி நேரம் என்பது நான்கு மணி நேரமாகவும், எட்டு மணி நேரமாகவும் விரிவடைந்தது. பண்டிதர் மஹேந்திரகுமார்ஜியும் பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதருக்கு கற்பித்து வந்தார். ஒருமுறை மாமுனிகளிடம் ஆசி பெறுவதற்கு கஜோடிமல்ஜி வந்தார், ஆசியும் பெற்றார். மாமுனிகளின் அறவுரைக்குப் பிறகு கஜோடிமல்ஜி மாமுனிகளிடம் பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதரைப் பற்றி கேட்டார். மாமுனிகள் ஞானசாகர்ஜி புன்னகைத்தவாறு கூறினார். நீங்கள்தான் கவனம் செலுத்த வேண்டும்? வித்யாதர் என்ன செய்கிறார்? எப்படி படிக்கிறார்? சாதனைகளை செய்கிறாரா? இல்லையா? என்று நீங்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை என்றால் வேறு யார் கவனம் செலுத்துவது என்றார் மாமுனிகள் ஞானசாகர்ஜி. சிந்தனையில் மூழ்கிப் போனார் கஜோடிமல்ஜி. நான் இதுவரையில் கவனம் செலுத்தவில்லை, இன்றையிலே இருந்து கவனம் செலுத்துகிறேன் என்று பதில் கூறினார் கஜோடிமல்ஜி. பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதரை தொடர்ந்து கண்காணித்து வந்தார். இரண்டு நாட்களுக்கு பிறகு கஜோடிமல்ஜி மாமுனிகளிடம் "பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் ஜப, தபங்களிலும் ஆகமங்களை கற்பதிலும் நாளொன்றுக்கு 21 மணி நேரம் செலவிடுகிறார். மற்ற மூன்று மணி நேரம் மட்டுமே ஓய்வு எடுக்கிறார்" என்ற விவரத்தைக் கூறினார். பாலபிரம்மச்சாரியின் செயல்பாடுகளை நினைத்து குருவும், கஜோடிமல்ஜியும் மகிழ்ந்தார்கள். பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் ஹிந்தி மற்றும் சமஸ்கிருதம் இரண்டு மொழிகளையும் ஆர்வமுடன் கற்று வந்தார். இரண்டு மொழிகளின் இலக்கணத்தையும் நன்கு கற்றார். குருவுடம் சாஸ்திரிகளிடமும் இடையறாது ஆகமங்களையும், மொழிகளையும் கற்றுத் தெளிவதில் மிகுந்த ஆர்வமுடன் இருந்தார். இடை-இடையே

குருவிற்கு சேவைகளையும் பணிகளையும் தொடர்ந்து செய்து வந்தார். இந்நிலையில் தசலாட்சிணிக்க பருவம் வந்தது. மாமுனிகள் பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதரிடம் தத்துவார்த்த சூத்திரத்தை உரையாற்றுமாறு கட்டளையிட்டார். பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் மாமுனிகளிடம் ஆசிபெற்று மேடையில் அமர்ந்து தத்துவார்த்த சூத்திரத்தின் உரையை நிகழ்த்த தொடங்கினார். தத்துவார்த்த சூத்திரத்தின் புத்தகத்தையோ அல்லது விவரக்குறிப்புகள் ஏதும் இல்லாமல் தங்கு தடையின்றி அனைவருக்கும் புரியும் விதத்தில் உரையாற்றினார். பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதரின் உரையை கேட்ட மாமுனிகள் மெய் மறந்து போனார். உரைய கேட்ட அனைவருமே அசைவற்று மிகுந்த ஆவலுடன் இருந்தனர். மாமுனிகளுக்கு வித்யாதர் மீது நம்பிக்கை கூடிவிட்டது. எனினும் மாணமனிகள் தன் ஞான உரைகல் கொண்டு பல சோதனைகளில் வித்யாதரை ஈடுபடுத்தி உரைத்துக் கொண்டே இருந்தார். தங்கம் எத்தனை உரைகற்களினால் உரசினாலும் அதன் மகத்துவம் குன்றுவதில்லை. அதன் தரத்தை வெளிப்படுத்த தவறுவதில்லை. பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் தங்கமாய் ஒளிர்ந்தார். உரைக்கின்ற பக்கமெல்லாம் மிளிர்வதைக் கண்ட மாமுனிகள் வித்யாதரோடு உறைந்து போனார். பாரஸ் என்ற கல்லோடு எந்த பொருளை தேய்த்தாலும் அந்த பொருள் தங்கமாகிவிடும் என்பார்கள். அது போலவே பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதரை யார் உரசினாலும் அறமாகிப் போனார்கள். ஒரு முறை வித்யாதரை தேள் கொட்டி விட்டது. வலியால் துடித்துக் கொண்டு இருந்தார். எனினும் தேள் விஷம் இறங்கத் தேவையான மருந்துகளை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. வலியோடு தன் பணிகளை தொடர்ந்தார். இதையறிந்த மாமுனிகள் வித்யாதரைக் கேட்டார். மருந்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதானே என்றார்? அதற்கு மிகுந்த பணிவுடன் பதில் கூறினார் வித்யாதர். என் வினைப் பயன் நான் அனுபவித்து ஆக வேண்டும். மாமுனிகள் புன்னகைத்தவாறு மௌனமாகிப் போனார். பாலபிரம்மச்சாரி வித்யாதர் குருவிற்கு வைய்யாவிருத்தம் செய்வது வழக்கம். அவ்வாறு வைய்யாவிருத்தம் செய்யும்பொழுது குருவிடம் தர்ம சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்வார். குருநாதரின் அருகில் உள்ள தர்ம நூல்களை பார்வையிடுவார். தான் படிக்காத, தனக்கு தெரியாத தர்மநூல் குருவிடம் இருந்தால் அதையே பார்த்துக் கொண்டு இருப்பார். குருவும் வித்யாதரின் கண்களில் படுமாறே தர்ம நூல்களை வைப்பார். ஒரு முறை பூஜ்யபாதர் இயற்றிய "சர்வார்த்த சித்தி" மற்றும் காதந்தர ரூபமாலா என்ற புத்தகங்களை வித்யாதருக்கு கொடுப்பதற்காகவே அவர் கண்களில் படுமாறு வைத்து இருந்தார். வித்யாதர் வழக்கம் போல் வைய்யாவிருத்தம் செய்து கொண்டே மாமுனிகள் அருகாமையில் உள்ள தர்மநூலின் மேல் பார்வையை செலுத்தினார். மாமுனிகள் இதை கவனித்து விட்டார். எனினும் அமைதியாவே இருந்தார். வித்யாதர் பணி விடைகளை முடித்துவிட்டார். ஆனாலும் அமைதியாக இருந்தார். அவரின் பார்வையோ தர்ம நூலில் இருந்து விலகவே இல்லை. சிறிது நேரம் மௌனம் காத்த மாமுனிகள் புன்னகைத்தவாறே இரண்டு தர்ம நூல்களையும் எடுத்து வித்யாதரிடம் கொடுத்தார். வித்யாதர் அளவில்லா மகிழ்ச்சியுடன் புத்தகங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு மாமுனிகளிடம் ஆசி பெற்றார். "காதந்தர ரூபமாலா" புத்தகத்தை

பாராயணம் செய்ய வேண்டுமானால் குறைந்தது இரண்டு வருடங்கள் தொடர்ந்து கற்றால்தான் பாராயணம் செய்ய முடியும். ஆனால் பாலபிரம்ச்சாரி வித்யாதரோ ஆறு மாதங்களில் முடித்துவிட்டார். பெரும்பாலும் பாலபிரம்ச்சாரி வித்யாதரை சந்திக்கின்றவர்கள் அவருக்கு ஏதாவது ஒன்றை கொடுக்க விரும்புவார்கள். ஒருமுறை ஒரு சிரேஷ்ட பாலபிரம்ச்சாரி வித்யாதருக்கு வஸ்திரம் தானம் செய்ய விரும்பினார். எனவே விலையுயர்ந்த வஸ்திரத்தை தன்னுடன் எடுத்து வந்தார். வித்யாதர் பெற்றுக் கொள்ள மறுத்து விட்டார். எவ்வளவோ மன்றாடிப் பார்த்தார். எடுபடவில்லை. வேறுவழியில்லாமல் மாமுனிகளிடம் சிரேஷ்ட முறையிட்டார். வஸ்திரம் எப்பொழுது மாற்ற வேண்டும் என வினவினர். அதற்கு மாமுனிகள் "வஸ்திரம் கிழிந்து விட்டால் மாற்ற வேண்டும்" என கூறினார். சிரேஷ்டியும் அதற்கான சந்தர்ப்பம் வரும் வரையில் காத்திருந்தார். அவருடைய பார்வையும் எண்ணமும் எப்பொழுது வித்யாதரின் வஸ்திரம் கிழியும் என்பதே. தருணமும் வந்தது வித்யாதரின் வஸ்திரத்தின் ஒரு பகுதியில் சிறிது கிழிந்து இருந்தது இதை கவனித்துவிட்டார் சிரேஷ்டி. மிகுந்த மகிழ்ச்சியில் தன்னிடம் தயாராக இருந்த புதிய வஸ்திரத்தை வித்யாதரிடம் கொடுத்தார். வித்யாதரோ பிடிவாதமாய் வாங்க மறுத்து விட்டார். வஸ்திரம் ஒரு மூலையில் தான் கிழிந்து உள்ளது கிழியவில்லை என்றார். சிரேஷ்டி மீண்டும் மாமுனிகளிடம் முறையிட்டார். விவரத்தை புரிந்து கொண்ட மாமுனிகள் புன்னகைத்தார். சிரேஷ்டியோ வித்யாதரை அழைத்து வந்து விட்டார். மாமுனிகள் வித்யாதரிடம் நான்தான் வஸ்திரம் கொடுக்க சொன்னேன் என்றார். தர்ம சங்கடத்தில் ஆழ்ந்து போன வித்யாதர் சிரேஷ்டியை தன் இருப்பிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று வசை பாடிவிட்டு தேவைப்படும் பொழுது நானே தகவல் தருகிறேன் என்று கூறி அனுப்பிவிட்டார். வஸ்திரம் மாற்ற வேண்டிய நிலையில் அவரிடம் பெற்றுக் கொண்டார். ஒரு முறை மாமுனிகள் வித்யாதருக்கு கற்பித்துக்கொண்டே தனது பிச்சியை பிரித்து விட்டார். பிரம்பில் பிணைந்து வைத்திருந்த அத்தனை மயில் தோகைகளையும் தனித்தனியாக பிரித்துவிட்டார். அனைத்தையும் வித்யாதரிடம் கொடுத்து பிச்சியை செய்யச் சொன்னார். மாமுனிகளின் கட்டளையை ஏற்று வித்யாதர் பிச்சுவை தயார் செய்ய ஆரம்பித்தார். மாமுனிகள் வியந்து போய் வித்யாதரிடம் உனக்கு ஏற்கனவே பிச்சு செய்யத் தெரியுமா? என்றார். இல்லை, இதுவரையில் கட்டவில்லை, ஆனாலும், கட்டுவேன் என்று பதிலளித்துக் கொண்டே வித்யாதர் பணியைத் தொடர்ந்தார். சிறிது நேரத்தில் இறைந்து இருந்த மயில் தோகைகளை ஒன்று திரட்டி கனக்கச்சிதமாய் பிச்சுவை தயார் செய்து மாமுனிகளிடம் கொடுத்தார். மிகுந்த ஆர்வமுடன் பிச்சுவை பெற்றுக்கொண்டு பிசு கட்டமைப்பின் உன்னதத்தை பார்த்து மகிழ்ந்துபோன மாமுனிகள் வித்யாதரை ஆசிர்வாதம் செய்தார். மாமுனிகள் வித்யாதரை பலக்கோணங்களில் பரிசோதனை செய்து பார்த்தார். வித்யாதரோ அனைத்திலும் ஒப்பற்று திகழ்ந்தார். இரண்டு மூன்று நாட்களாக மாமுனிகள் வித்யாதரைப் பற்றியே ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கி இருந்தார். அவருக்கு வித்யாதரை என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை. தன் வாழ் நாளில் தன் மூளைக்கு அதிக வேளை கொடுத்தது இதுவே முதல் முறையாகும். ஞானசாகர்ஜியின் புட்கலத்தை ஆளுமை செய்து கொண்டு இருந்த ஆன்மன் தன்

நெடுந்தொலைவு பயணத்தின் அனுபவம் என்னும் ஞானசாகரத்தையெல்லாம் ஒன்று தீரட்டி வித்யாதரை புடம் போட்ட பார்த்து ஒரு தெளிவான முடிவினை ஞானசாகர்ஜியின் உள்ளத்தில் ஒரு கொடுத்தது. மெல்ல-மெல்ல ஞானசாகர்ஜி தெளிவடைந்து இறுதி முடிவினை எடுத்தார். ஆம் ரத்ன தீபமாய் விளங்கும் வித்யாதருக்கு முனி தீட்சை அளிக்க முடிவு செய்தார். ஜிணேஸ்வரி தீட்சை அளிந்தற்கான நாளையும் குறித்து விட்டார். தன் எண்ணத்தை நெருங்கியவர்களிடம் கூறினார். செய்தியானது காட்டுத்தீயாக பரவியது. பல கருத்துக்கள் நிலவியது. ஒருசாரர் முனிதீட்சையை வரவேற்றனர். ஒரு சாரார் தயக்கத்தை வெளிப்படுத்தினர். அற்றோர் சாரார் தர்மத்திற்கு புறம்பானது என்றனர். இந்நிலையில் பாகசந்த்சிரேஷ்டி தன் சமூகத்தின் முக்கியஸ்தர்களை அழைத்துக் கொண்டு மாமுனிகளை தரிசித்து ஆசி பெற்றார். மிகுந்த பணிவுடன் தமது கருத்துக்களை மாமுனிகளிடம் எடுத்து வைத்தார். மாணமனிகளே தாங்களோ சிறந்த தபஸ்வீ, இணையற்ற ஞானம் உடையவர், சிறந்த படிப்பாளி, ஆகமங்கள் கற்று கரைதேர்ந்தவர். தாங்களே யோசனை செய்து பாருங்கள். 21 வயதுடைய இளைஞனை முனிவராக்கினால் எப்படி அவரால் அதை கடைபிடிக்கமுடியும்? இவ்வளவு சிறிய வயதில் ஜிணேஸ்வரி தீட்சை அளித்து தவறு நேர்ந்துவிட்டால் என்ன செய்வது? இந்த இளம் வயதில் தீட்சை அளிக்கலாமா? ஜிணேஸ்வரி தீட்சைக்கு பதிலாக ஐலக், சுல்லக் நிலையை அளிக்கலாமே? இவ்வளவு அவசரம் ஏன்? என மிகவும் வினயத்துடன் இருகரம் கூப்பி வேண்டி நின்றார். இது என்னுடைய கருத்து மட்டும் இல்லை. பலரின் கருத்தாகும், தயவு கூர்ந்து தாங்கள் இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யுங்கள் என்று கூறி மீண்டும் மாமுனிகளிடம் ஆசி பெற்று நின்றார். அதுவரையில் மவுனம் காத்த மாமுனிகள் பேசத் தொடங்கினார்- ஜிணேஸ்வரி தீட்சை அளிப்பதற்கு வயது வரம்புகள் பற்றி எந்த ஆகமங்களும் குறிப்பிடவில்லை. ஜிணேஸ்வரி தீட்சைக்கு வயது என்பது பக்குவம்தான். ஐம்புலன்களை கட்டப்படுத்தி உண்மையான தர்மத்தை கடைபிடிக்க மனம் ஒன்றிப்போய் வைராக்யத்தின் உறுதிப்பாடு இருந்தால் போதுமானது என்றார். மீண்டும் குழுவின் மாமுனிகளிடம் முறையிட்டன. இன்னும் நான்கு-ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகட்டும் என்றனர். மாமுனிகள் மீண்டும் பேசத் தொடங்கினார். எந்த ஒரு சாதனையாளனுக்கும் எந்தவொரு விரதமோ, தீட்சையோ அளிப்பது என்பது தம் விருப்பம் இல்லை. இது அந்த சாதனையாளனைச் சார்ந்தது. இதில் நாம் நிமித்தம் மாத்திரமே. சாதனையாளன் சுதந்திரமானவன், அவனை நிர்பந்தம் செய்யமுடியாது. நாம் தீட்சை அளிக்கவில்லையென்றாலும் சாதனையாளன் அந்நிலையை எய்திக் கொண்டு இருக்கிறான். சாதனையாளரின் திட சங்கல்பத்திற்கு முன் நாம் எதுவும் செய்ய முடியாது. சாதனையாளரின் திட சங்கல்பத்திற்கு நாம் ஏன் தடையாக இருக்க வேண்டும்? அவ்வாறு தடையாக நாம் இல்லை உலகமே தடையாக இருக்க முடியாது. உணர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்றார் மாமுனிகள். வந்தவர்கள் வேறுவழியின்றி "யோசித்துப் பாருங்கள்" என்றனர். அதற்கு மாமுனிகள் நான் அனைத்து விதத்திலும் யோசித்துப் பார்த்து விட்டேன், சோதித்து விட்டேன், சங்கல்பத்தின் வலிமையை உணர்ந்து விட்டேன். வைராக்யத்தின் திறனையும் பார்த்துவிட்டேன். நான் யோசிப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

நீங்கள்தான் தடையை ஏற்படுத்துகிறீர்கள், வேண்டுமானால் பரிசோதித்துப் பாருங்கள், விவரம் புரியவரும் என்றார். "சங்கத்திற்கு வந்து 11 மாதங்களே ஆகின்றது" என்றனர். இதில் "காலம் முக்கியமல்ல, திட சங்கல்பம் தான் முக்கியம். சாதனையாளனின் வைராக்யம் தான் முக்கியம். அதில் எந்த குறையும் இல்லை. தர்மத்திலும், ஒழுக்கத்திலும், தபத்திலும் என பல வகையில் சோதித்து விட்டேன். சாதனையாளனின் சாதனைக்கு தடையாக இருக்கக்கூடாது. சாதனையாளருக்கு நாம் நிமித்தம் மட்டுமே. சாதனையாளரின் சுதந்திரத்தில் நாம் தடையாக இருப்பது தர்மத்திற்கு புறம்பானது" என்று தனது சிம்ம குரலில் கர்ஜனை செய்தார். அனைவரும் மவுனம் காத்தனர். மாமுனிகள் கோபமாய் உள்ளார் என நினைத்தார்கள். மவுனத்தை களைக்கும் பொருட்டு மீண்டும் பேசத் தொடங்கினார்- "ஆச்சார்ய குந்த குந்தர் தனது 9வது வயதிலேயே முனிதீட்சை ஏற்றவர். சந்த ஞானேஷ்வர் 11 வயதிலும், சந்த ஏகநாத், சாத்லி முக்தாபாய் இளம் வயதிலேயே சாதனையை ஆரம்பித்து 23வது வயதில் ஜலசமாதியை ஏற்று கொண்டார்கள். ஆன்ம சாதனைக்கு வயது ஒர் தடை இல்லை. சாதனையாளனின் சுதந்திரத்தில் தடை விதிப்பது தர்மம் ஆகாது. விழாவிற்கு உண்டான ஆயத்தபணிகளில் ஈடுபடுங்கள்" என்று மாமுனிகள் கர்ஜித்தார். அனைவரும் மாமுனிகளிடம் ஆசிப் பெற்று விழாவிற்கான ஏற்பாடுகளில் முழுகிப் போனார்கள். மாமுனிகள் தாம் ஏற்கனவே முடிவு செய்து வைத்திருந்த சுபதினத்தை முறைப்படி அறிவிக்கச் செய்தார். ஆம் சோட்டே பாபாவிற்கு "ஜினேஷ்வரி தீட்சை 30/06/1968ல் ஆஷாட சுத்தம் விக்ரமசன்வத் 2025 அஜமீரில் சோனிஜியில் ஜினதீட்சை விழா நடைபெறும்". இச்செய்தியானது சதலகாவில் உள்ள மல்லப்பாஜிக்கு தந்தி மூலம் அனுப்பப்பட்டது.